

Pustynne szkło, stopione kamienie...

2 października 2008

Tajemnicze pustynne szkło od lat powoduje kontrowersje podobnie jak ślady stopionych kamieni i budowli odnajdywane w różnych miejscach na świecie. Mimo wysiłków naukowców nie udało się ustalić, co było tego powodem. Częstokroć wykluczano naturalne przyczyny, pozostawiając otwarte pole dla innych, czasem egzotycznych teorii mówiących o wojnach atomowych w starożytności.

Starożytne indyjskie eposy, szczególnie „Mahabharata”, zawierają opisy zniszczeń wywołanych przez wybuchy jądrowe. Podczas gdy uważane za pozostałości po nuklearnych eksplozjach stopione zielone szkło mogło powstać wskutek eksplozji spowodowanych przez meteoryty, zastanawiające jest czy podobne zjawisko naturalne odpowiadać może za 28 pól poczerniałych i pokruszonych kamieni porozsiewanych po liczącym sobie ponad 11 tysięcy km² obszarze w zachodniej części Arabii. Kamienie występują grupowo i wydają się być pozostałościami osad. Mają ostre krawędzie i są czarne. Eksperci stwierdzili, że nie są one pochodzenia wulkanicznego, ale zdają się pochodzić z okresu, kiedy Arabia była uważana za kraj żyzny i obfitujący w pożywienie, po czym nagle stała się pustynią.

Wiadomo dziś, że Sahara była niegdyś tropikalnym regionem z bujną roślinnością i obfitymi deszczami, przez który przepływało kilka dużych rzek. Naukowcy odkryli obszary pustyni, które niegdyś stanowiły pola uprawne, zaś dziś przysypane są piachem. Znalezione także dawny duży zbiornik wodny, który wypełniały deszcze, zanim wszystko wokół zostało zniszczone.

25 grudnia 2007 roku francuscy naukowcy potwierdzili, że w regionie Khamis Bani Sa'ad w jemeńskiej prowincji Hodeidah

odkryto tysiące rzadkich okazów archeologicznych z okresu 300.000 roku p.n.e. Przed gwałtowną zmianą klimatu mieszkańcy tych regionów zajmowali się rybołówstwem i zdołali udomowić wiele zwierząt, z których żadne nie występują już w tym regionie (np. gatunek konia występujący dziś jedynie w Azji Mniejszej).

Chińczycy przeprowadzający testy jądrowe w pobliżu jeziora Lob Nor na Pustyni Gobi spowodowali pojawienie się tam obszarów pokrytych zeszklonym piaskiem. Ale to nie jedyne przykłady podobnych obszarów znanych od tysięcy lat.

Albion W. Hart był pierwszym inżynierem z Massachusetts Institute of Technology, którego przydzielono do pracy w Afryce. Aby dotrzeć do najbardziej odludnych regionów, musiał wpierw przemierzyć pustynię. Kiedy tam dotarł był zdumiony widokiem obszarów pokrytych zielonkawym szkłem.

Jak pisze w Margarethe Casson w „Rocks and Minerals”: „Udał się on potem w okolice White Sands po pierwszym dokonany tam wybuch jądrowym, gdzie odnalazł ten sam typ obiektów, jakie widział 50 lat wcześniej na pustyni w Afryce.”

Trynityt lub atomit – substancja przypominająca szkło powstała po eksplozji atomowej z 1954.

W 1947 roku w dolinie rzeki Eufrat w południowym Iraku (gdzie niektórzy upatrują miejsca rajskiego ogrodu, a także, gdzie kwitła cywilizacja Sumerów) archeologowie natrafili na ślady stopionego zielonkawego szkła. Nie potrafili oni powstrzymać się przed porównaniem liczących sobie tysiące lat kawałków szkła z tymi, jakie pojawiły się we White Sands (Nowy Meksyk, USA) po pierwszych testowych wybuchach jądrowych, które stopiły kamienie i skały.

W USA na Pustyni Mohave znajdują się duże koliste lub pięciokątne obszary pokryte twardą substancją przypominającą ciemne szkło.

W czasie eksplorowania kalifornijskiej Doliny Śmierci (w 1850 roku), William Walker natknął się jak twierdził na ruiny starożytnego miasta. Część dużego budynku wydawała się być stopiona i zeszlona. Walker twierdził, że cały region od rzeki Gila po St. John usiany był podobnymi ruinami. Każda z osad wydawała się być spalona przez płomień tak silny, że był on w stanie topić skały. Ale jeszcze bardziej ciekawe wydają się być doniesienia o innych podobnych miejscach na kuli ziemskiej.

Na terenach Szkocji, Irlandii i Anglii znajdują się starożytne budowle, w których kamienie poddane zostały procesowi kalcynowania (tj. odmiany prażenia polegającej na ogrzewaniu związku poniżej jego temperatury topnienia w celu spowodowania częściowego rozkładu chemicznego tego związku poprzez usunięcie wody lub innych substancji z jego sieci krystalicznej, lub przeprowadzenie tego związku do związku prostszego z wydzieleniem lotnych substancji rozkładu) wskutek wysokiej temperatury. Nie istnieje możliwość, aby odpowiadać mogło za to uderzenie pioruna.

Podobne formacje znaleźć można na wyspach Lofoten czy Wyspach Kanaryjskich. Erich A. von Fange mówił, że stosy kamieni tworzących ściany stopiły się wskutek działania wysokiej temperatury.

Catal Huyuk położone w północnej Turcji to jedno z najstarszych miast na świecie, które zamieszkane było przez ludzi aż do czasu ich gwałtownej wyprowadzki. Archeolodzy byli zdumieni odkryciem spalonych cegieł na jednym z poziomów. Zostały one ze sobą zespolone wskutek działania wysokiej temperatury działającej na głębokości metra, która zwęgliła ziemię, szczątki zmarłych i dary pogrzebowe.

Kiedy na terenie Babilonii odsłaniano pozostałości wielkiego zigguratu wydawało się, że strawił go płomień. W niektórych jego częściach zachowały się stopione ze sobą cegły. Podobnie stało się z niektórymi głazami w jego pobliżu.

Stanowisko w południowej Turcji znane jako Alalakh lub Atchana zostały spalone do tego stopnia, że znajdujące się we wnętrzu ścian kruche cegły oraz gips zeszkliły się, zaś niektóre bazaltowe płyty wydają się być stopione.

Obszar, gdzie występują podobne obiekty znajduje się w Indiach na obszarze leżącym między Gangesem a Wzgórzami Rajmahal.

Ruiny Siedmiu Miast znajdujące się niedaleko równika w brazylijskiej prowincji Piaui wydają się być miejscem, gdzie przed wiekami zapanował potworny chaos. Ponieważ nie dostarczono jeszcze konstruktywnych wyjaśnień dotyczących pochodzenia tego miejsca, niektórzy z archeologów badających je doszli do wniosku, że sposób, w jaki zostały wysuszone, zniszczone lub stopione znajdujące się tam kamienie przypomina sceny, jakie rozegrały się w Sodomie i Gomorze.

Kopalnia Oklo nazywana naturalną elektrownią atomową.

Ciekawą sprawą wydają się być także odkrycia dokonane w kopalni Oklo w Gabonie. Francuscy naukowcy odkryli, że wydobywana tam ruda zawiera anormalnie niskie proporcje izotopu U235, jakie znaleźć można tylko w zawierającym zubożony uran paliwie wykorzystywanym w reaktorach atomowych. Zgodnie z opinią badaczy znajdowały się tam również inne charakterystyczne dla zubożonego uranu składniki.

Choć współczesny świat nie doświadczył skutków działania broni jądrowej do lat 40-tych ub. wieku, istnieje wiele zaskakujących dowodów, że w przeszłości działanie podobnej broni mogło wpłynąć na pojawienie się pustynnego piasku czy zniszczenie wielu obiektów, które poddane zostały działaniu niezwykle wysokiej temperatury, jakiej wytworzenie leżało daleko poza możliwościami ludzi i ówczesnych armii. W każdym razie archeolodzy, którzy natrafiali na podobne znaleziska orzekali, że katastrof tych nie spowodowały wulkany, pioruny czy komety albo też umyślne podpalenia.

Autor: Brad Steiger

Strona autora: www.bradandsherry.com

Źródło: [Serwis NPN](#)